

- ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; 1180
 ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως καὶ θάως ἐφθαρμένον.
 ΗΛ. οὐτοί ποτ' ἄλλην ἢ ἐμὲ δυσσφημεῖς, ξένε.
 ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
 ΗΛ. τί μοί ποτ', ὦ ξέν', ὦδ' ἐπισχοπῶν στένεις;
 ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
 ΗΛ. ἐν τῷ διέγνωσ τοῦτο τῶν εἰρημένων;
 ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
 ΗΛ. ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος. 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηγας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βία.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
 ΟΡ. τί δρωσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμη βίου; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὅς ἦν γάρ μοι, σὺ προύθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νῦν ἴσθ' ἐποικτείρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνον πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἔστιν εὖνον, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205

1180. οὐ δὴ ποτε, doch nicht gar. **1182.** d. i. „deine schlimmen Worte passen nur auf mich, du mußt also mich meinen.“ **1187.** ἐμπρ., dastehend in. **1188.** καὶ μὴν γε, et vero. **1191.** Unde ortum est hoc quod significasti malum? i. e. a quibus caedes quam dicis perpetrata est? (Wunder). **1193.** γάρ wie δουλεύεις ὅτι τίς βροτῶν . . προτρέπει. **1195.** γ., durch Mißhandlung; λ. β., durch eine schimpfliche Lebensstellung. Vgl. 190 ff. **1197.** ὁ ἐπαρήξων: Kr. I § 50, 4, 3, Cu. 380, Ro. 123, 2, 1, Ku. 229, 1. **1198.** (τούτου) σποδόν. **1199.** ἐποικτείρω sagt Orestes mit Beziehung darauf, daß Elektra in solchem Irrthum befangen ist. **1200.** ποτέ nach dem Sinn „du bist der einzige, der je mich betrauert hat.“ **1205.** Orestes langt dabei nach der Urne. νῦν des Metrums halber für νύν. Vgl zu 1179.